

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט צבי כוחן

תובעים 1. ליאת מגור
2. בן עמי חווית ספא בגליל

נגד

נתבעים מימון (מומי) אלקובי

פסק דין

1 האם אמירות הנתבע כנגד התובעים, ראשית במתחם הספא של התובעת 2, ולאחר מכן ובהמשך,
2 בפלטפורמת הפייסבוק, עולות כדי לשון הרע, אשר יש בהן כדי לחייב את הנתבע בתשלום פיצויים
3 לתובעים בגין פרסום לשון הרע?
4
5 זוהי הסוגיה העומדת להכרעתי.

רקע:

- 8 1. הנתבע (להלן: "מומי") ואשתו (להלן: "סיגלית") (ביחד יכוננו להלן: "בני הזוג אלקובי") ביקרו
9 ביום 27.12.19 במתחם "חווית ספא בגליל" – התובעת 2 (להלן: "הספא"), בית עסק אשר מצוי
10 בבעלותה ותחת ניהולה של התובעת 1 (להלן: "ליאת"), לאחר שמומי רכש שובר לקבלת חבילת
11 טיפול בספא באתר "חבר", לציון יום נישואיהם של בני הזוג אלקובי.
12 2. מועד הביקור בספא תואם טלפונית ע"י מומי אל מול נציגת הספא.
13 3. אז גם נטען, כי מומי מסר לנציגה בספא מהו סוג השובר שרכש, ותיאם מולה את הטיפולים
14 שיוענקו לבני הזוג בספא ובהתאם לשובר הנרכש.
15 4. אין חולק, כי במהלך הביקור האמור בספא, בני הזוג אלקובי קיבלו, כל אחד, טיפול עיסוי
16 לשביעות רצונם המלאה.
17 5. כמו כן, אין חולק, כי ליאת הודיעה לבני הזוג אלקובי במעמד ביקורם בספא, לאחר סיום טיפול
18 העיסוי שקיבלו בספא שלה, כי השובר אינו כולל אמבטיית שמנים.
19 6. עוד אין חולק, כי מומי התרעם למשמע הדברים הללו של ליאת, כי התנהל בין הצדדים דין
20 ודברים ביחס לנושא אי הכללת אמבטיית השמנים כחלק בלתי נפרד מחבילת הטיפול הנרכשת,
21 שלאחריהם בני הזוג אלקובי עזבו באופן מיידי את הספא, ללא שאכלו את ארוחת הבוקר
22 שסופקה במקום, ארוחה שהייתה חלק מחבילת הטיפול הנרכשת.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

7. עניינה של התביעה בשתי התרחשויות – האחת, התרחשה בספא במועד הביקור של בני הזוג אלקובי לצורך מימוש חבילת הטיפול ביום 27.12.19, והשנייה על גבי פלטפורמת הפייסבוק.

3 האירוע בספא – הפרסום הראשון

8. לטענת ליאת, מיד עם הגעתם של מומי וסיגלית אל הספא, הוסבר להם, כי השובר שנרכש כולל עיסוי וארוחת בוקר ובה כריך, סלט ושתייה בלבד, שכן השובר שנרכש אינו "השובר המלכותי", היקר יותר, שובר הכולל גם אמבטיית שמנים וארוחת בוקר מלאה.

9. במענה לכך, מומי התעקש כי מסר במועד התיאום הטלפוני עם נציגת הספא, כי רכש את "השובר המלכותי", הכולל אמבטיית שמנים, אולם העדיף בשלב זה לקבל את העיסוי, ובהמשך לבצע בדיקה של ההזמנה.

10. ליאת הוסיפה, כי כשמומי סיים את הטיפול שלו, הוא התבטא כלפיה בצעקות ובביטויים קשים בנוכחות עובדי הספא ואורחים נוספים, ואמר:

12 **"אתם גנבים, רמאים, לא נותנים ללקוח תמורה עבור מה ששילם, המתקנים שלכם עלובים וישנים, רימיתם אותנו ולא נותנים לנו ארוחת בוקר, רק סנדוויץ עלוב את עוד תשמעי ממני ... וזה לא הסוף..."**

11. ליאת מסרה, כי אז הגיעה למקום, ולאחר ששמעה את דבריו הקשים הדפיסה את ההזמנה, ובתגובה אמר לה מומי: "על מה אני משלם סכום כזה?".

12. לטענת מומי, רכש בסמיכות למועד הביקור בספא שובר בשווי 560 ₪, הכולל חבילת ספא מלכותית, וכשהגיעו השובר היקר ביותר שניתן היה לרכישה באותה העת באתר "חבר".

13. לטענתו, היה על בני הזוג אלקובי לקבל בנוסף לעיסוי זוגי, גם אמבטיית שמנים וכן ארוחת בוקר מורחבת, וזאת בהתאם לכתוב בשובר שרכש, וכן כפי שנמסר לו בשיחת הטלפון עם נציגת הספא.

14. מומי טוען כי השתלשלות האירועים הייתה שונה מכפי שטענה התובעת.

15. לטענתו, כשהגיעו אל הספא, מסר את השובר שרכש באתר "חבר" לפקידת הקבלה בספא, ולא נאמר לו דבר אודות אמבטיית השמנים.

16. רק לאחר שיצאו בני הזוג אלקובי, בתום קבלת העיסוי מחדר המסז', פגשו לראשונה את ליאת, אשר מסרה להם בצורה מבישה, כי השובר שבידיהם אינו כולל אמבטיית שמנים.

17. לטענת מומי, הוא הסביר לליאת כי רכש שובר מאתר "חבר" הכולל את אמבטיית השמנים, כי יצר קשר טלפוני לפני כן עם הספא על מנת לוודא זאת, וכי הם רגילים לבקר במקומות דומים ומניסיונם זה כלול.

18. לגרסתו, ליאת ענתה על כך בזלזול: **"אתם אנשי "חבר" חושבים שמגיע לכם הכול זה לא עובד ככה"**.

19. משכך, נטען כי השיב לה, כי גם אם יש טעות, והוא רכש אכן באתר "חבר" שובר אחר, הרי שאין זה תקין שהדבר נאמר להם רק בשלב זה.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

1 20. עוד טען, כי כיוון שראה שליאת ממשיכה להתלהם, הסביר לה כי השובר נרכש לרגל יום
 2 הנישואין, כי הוא אינו מעוניין להתווכח, וציין כי מדובר ב"זריית חול" בעיני הלקוחות.
 3 21. עוד ובנוסף אמר לה באותו מעמד, שאינו שבע רצון מההתרחשות האמורה, וכן כי אינו מתכוון
 4 לעבור על כך בשתיקה.

הפרסום בפייסבוק – הפרסום השני

5
 6 22. לאור החוויה שחו בני הזוג אלקובי לשיטתם בספא של התובעת, פרסם מומי ביום 3.1.20 בדף
 7 של הספא בפייסבוק את הדברים הבאים:

8
 9 "אז החלטנו אשתי ואני לפנק את עצמנו ביום ספא סיום הנישואין שלנו.
 10 רכשתי שובר ספא מלכותי זוגי באתר חבר, הכולל אמבטיית שמנים ארומטיים, מסז' וארוחת
 11 בוקר.
 12 התקשרתי ערב לפני ל ben ami חווית ספא בגליל ותיאמתי עם פקידת הקבלה במקום הגעה
 13 למחרת בבוקר. ציינתי כמובן שיש בידיי שובר ספא מלכותי של חבר והפקידה מצידה הסבירה
 14 כי ניאלץ להתחיל עם מסז' ורק אח"כ אמבטיית שמנים. כמו כן ציינה כי לא תוגש ארוחת בוקר
 15 אלא כריך בלבד וכמובן שנידרש לתוספת תשלום חוץ מהשובר היות ומדובר ביום שישי. סגרנו!
 16 הגענו למחרת למקום בשעה הייעודה. נדהמנו מהמראה המוזנח של המקום, מהריהוט המיושן,
 17 ממיטות המסז' הרעועות ועוד... אבל זרמנו.
 18 ניגשנו לקבלה לקחנו חלוקים ונכנסנו כמתוכנן למסז' שהיה צריך לומר, טוב מאד.
 19 יצאנו מחדר המסז' ופגשנו פנים חדשות שעד אותו רגע לא ראינו, בעלת המקום, שהודיעה לנו
 20 חגיגית שלא נקבל אמבטיית שמנים. שאלתי הכיצד? הרי תיאמתי אתמול על הפקידה (השיחה
 21 מתועדת) וכן בעת הגעתנו לקבלה בבוקר לא נאמרה מילה וחצי מילה בנושא. שאלתי אם כן מה
 22 משמעות החבילה המלכותית עליה שילמתי 600 ₪ אם כל מה שאני מקבל הוא מסז' וכריך.
 23 בעלת הבית התחילה לתקוף בצורה פשוט מביישת וכל נסיונותי להסביר שזה לא בסדר וכי היו
 24 להם מספיק הזדמנויות לומר זאת לפני כן ולאפשר לנו להחליט, עלו בתוהו.
 25 כמובן שויתרנו על הכריך המלכותי ועפנו מהמקום מאוכזבים וחנוקים...
 26 כך יצא ששילמנו 600 ₪ על מסז' זוגי והרבה תסכול ואכזבה.
 27 כחובבי ספא אנו יכולים לומר שפשוט התאכזבנו מרמת המקום אבל בעיקר מהיחס המחפיר לו
 28 זכינו. לא שווה!!"

29
 30 23. ליאת, כמנהלת הספא השיבה:

31
 32 "חשוב מאוד לדייק בפרטים. השובר שרכשתם הוא שובר של דור חדש בשוברים ולא של חבר,
 33 הודפס לכם מהאתר עוד באותו היום בו הגעתם מה השובר שרכשתם, כולל בצורה מפורטת
 34 ובחרתם להתעלם ולצעוק במקום ולאיים כל הנסיונות להרגיע אותך לא צלחו, האיומים מתועדים
 35 כמו גם הנתעלמות המוחלטת מהנסיונות להסביר לכם מה כלל השובר שרכשתם, אתם נכנסים

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 לאתרים ולא מבצעים שימוש נכון, אוכשים סובר מסוג אחד ורותים לקבל את מה שלא כלול בו,
2 יש עוד דברים במקום, אז מה צריך לספק את כל מה שחשבתם.
3 גם בטלפון וגם בהזמנה הנשדחת על ידנו מצוין במפורש, שהשובר כולל את מה שצוסכם בינינו
4 לבין המועדון בו רכשתם את השובר בלבד ואם יש לכם טענות זה למועדון ממנו רכשתם ולא אלינו.
5 באשר ליתר הטענות, הכל היה מצוין עד שהבנת שהשובר לא כולל את מה שחשבת. אני מבטיחה
6 לטפל במקרה זה, לרבות האיומים והצורה המבזה באופן אישי!!" (טעויות הקלדה במקור – צ.כ.).
7
8 24. מומי מצא לנכון לענות לליאת וכתב –
9
10 "כוחנית וללא תודעת שרות כבר אמרנו!!
11 אין לי מושג על אילו צעקות את מדברת, נהפוך הוא, אמרתי לך שבאתי לחגוג יום נישואין ולהירגע
12 ולא באתי לריב איתך...
13 השיחה עם הנציגה שלך מוקלטת ולא אתקשה להשמיע אותה למי שידרש.
14 ואם זה לא מספיק אז גם כשהגעתי לקבלה אצלכם, אף אחד לא טרח להגיד מילה בנושא.
15 לא יכול להיות שאת זורה מלח בעיני הלקוחות שלך.
16 אולי ניצחת בקרב (בהרווחת 600 שח בלי לספק את הסחורה) אבל האמיני לי שבמערכה את
17 תפסיד.
18 עם אמבטיית שמנים או בלי אמבטיית שמנים, זה לא מה שהיה הורג אותנו (עובדה שוויתרנו על
19 הכריך המלכותי ועל מתקני הספא ועפנו מהמקום).
20 מה שחרה לנו זו ההתנהגות הברוטלית והכוחנית שלך.
21 זוג מגיע ליום פינוק ואת גורמת לכזו עוגמת נפש...?
22 אילו רק היית מגלה מעט יותר אמפתיה היינו מסדרים את זה...
23 נכנסתי בדיעבד לקרא מעט ביקורות על המקום והבנתי שאני ממש לא לבד.
24 באופן מפתיע (או אולי לא) כל כך הרבה אנשים מתלוננים על היחס המחפיר שקיבלו ממך... כדאי
25 שתלמדי משהו...
26 ישנם מכוני ספא שאתה יוצא מהם והופך להיות שגריר שלהם. שלך בודאי לא אחד מהם.".
27
28 25. לטענת ליאת, מומי חשף אותה ואת הספא ללעג ולקלס בפני כולי עלמא, בכוונה תחילה ובכוונת
29 מכוון ועל מנת להשפיל, לבזות ולהרע סתם כך וללא כל סיבה.
30 26. לעמדתה של ליאת, אין מדובר בביקורת לגיטימית או תודעת שירות רעה, שכן מומי לא בדק
31 ולא עצר ולו לרגע לברר שמא טעה, וזאת חרף הסבריה ובקשת מנהלת המקום בספא לבדוק
32 את טענותיו.
33 27. מנגד עומד מומי על טענותיו, כי מדובר בחוות דעת צרכנית, כפי שחווה את האירוע בספא באופן
34 אישי, ולפיכך בבחינת השמעת ביקורת לגיטימית.
35 28. כך למשל הבהיר, כי טיפול המסז' שקיבל בספא של התובעת היה טוב מאד.
36 29. אולם הוא עומד על כי המקום עצמו מוזנח וכי רמת השירות הכללית בו ירודה.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

1 30. מומי הוסיף וטען, כי בדיקה שביצע בעמוד הפייסבוק של הספא העלתה, כי ישנן ביקורות
2 שליליות לא מעטות על הספא כמו גם על היחס שניתן במקום כלפי הלקוחות, ואף צירף חלק
3 מהעתקי הביקורות הללו.

טיעוני הצדדים בקצרה:

התובעים -

- 4
5
6 31. התובעת מפנה למבחנים לבחינת הקביעה האם מדובר בפרסום בו יש משום הוצאת לשון הרע,
7 ובכלל זאת מבחן אובייקטיבי, הבוחן את משמעות הביטוי בעיני קורא סביר תוך בחינת מכלול
8 הדברים וללא ניתוק האמירות מהקשרם ובמסגרת בה נאמרו הדברים.
9 32. לטענתה, האמירות האמורות של מומי, בשני האירועים, מהוות לשון הרע, כהגדרתו בחוק
10 איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), וכן פרסומו ברבים.
11 33. לעמדתה, באירוע בספא הנתבע ביזה את התובעת אל מול עובדים ולקוחות נוספים, תוך
12 השמעת צעקות, קללות ואיומים, ובכדי לקבל שירותים נוספים במקום, שאינם מגיעים לו.
13 34. בנוסף טענה, כי גם הפרסום בדף הפייסבוק מטרתו השמעת איומים כלפי התובעים ופרסום
14 דברים שקריים שלא נבדקו, וללא השמעת או פרסום התנצלות, גם כשהוסברה על-ידה למומי
15 מהי טעותו.
16 35. לטענת ליאת, לא תעמודנה למומי ההגנות הקבועות בחוק, ובכלל זאת, לא תעמוד לו הגנת
17 "אמת בפרסום", שכן כאמור לעמדתה, מומי הוא שטעה.
18 36. כ"כ לא תעמוד למומי הגנת "תום הלב", שכן הוא אינו עומד במבחנים הדרושים.
19 37. התובעת מוסיפה וטוענת, כי לדף העסקי של הספא מבוצעות כניסות רבות של לקוחות
20 פוטנציאליים, שנחשפו לדברי לשון הרע של מומי, ולכן לא ניתן להעריך את היקף הנזק הממשי
21 שנגרם לה כתוצאה מהפרסום.
22 38. לכן, לטענת ליאת, יש להטיל על מומי את החבות בגין הפרסום בפייסבוק, כפרסום פוגעני
23 שהגיע למשתמשי פייסבוק רבים ולחבריהם, תוך חשיפת הפרסום למאות ואולי אף אלפי
24 אנשים החברים בפייסבוק.
25 39. לטענת ליאת, אמירותיו של מומי, בשני האירועים, הביאו לפגיעה בלתי הפיכה בשמה הטוב,
26 ובשמו הטוב והמשובח של בית העסק - הספא שבבעלותה, וכי נגרמו לה נזקים ממוניים, ירידה
27 בהכנסות ואי רכישת שירות כבעבר.
28 40. כן טענה ליאת, כי נגרמו לה נזקים לא ממוניים כעוגמת נפש, עלבון, לילות בלי שינה ופגיעה בה
29 במקום עבודתה ובמקום מגוריה, וכן בפני חבריה ומשפחתה.
30 41. מכאן, סבורה ליאת, כי קיימת הצדקה לפסיקת סכום פיצוי סטטוטורי, ולצרכי אגרה העמידה
31 תובענתה ע"ס 140,000 ₪ בלבד.
32 42. ליאת מפנה לסעיף 7א(ג) לחוק, שעל פיו אינה צריכה להוכיח את הנזק שנגרם לה בפועל.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 43. עוד מציינת ליאת, כי מומי בחר שלא להתנצל על אמירותיו הקשות בפומבי, אלא בחר להמשיך
2 ולעלוב בליאת ובבית העסק שלה - הספא.
- 3 44. בנוסף מבקשת ליאת להורות למומי לפרסם התנצלות באינטרנט ובמקומון בנהריה בגין
4 פרסומו הפוגעני כלפיה וכלפי העסק.
- 5 **הנתבע-**
- 6 45. מומי טוען, כי המדובר בתביעת סרק, שמטרתה השתקתו ביחס לביקורת ציבורית לגיטימית
7 וחוויה אישית שלו שחוה, יחד עם אשתו סיגלית, בספא.
- 8 46. לעמדתו, מתקיימים כל המרכיבים הנדרשים לתביעת השתקה – תובעת, שהיא חברה בע"מ
9 בעלת משאבים כלכליים לעומת צרכן פרטי שצרך את שירותי התובעים, סכום תביעה מופרך
10 ומשולל כל יסוד, טענות סרק עובדתיות ומשפטיות, אשר לטענתו הן בעלות יסוד רעוע, ובנוסף
11 העדר תום לב.
- 12 47. מומי אף מלין על כך, כי להגשת התביעה לבית המשפט לא קדם מכתב התראה מטעם ליאת.
- 13 48. מומי, איש כוחות הביטחון, אשר במועד התובענה שימש כנציג משרד הביטחון בגרמניה,
14 ורעייתו, אשר עובדת במשרד החוץ, העיד על עצמו כ"מלח הארץ", אשר אינו נוהג לקלל ולגדף,
15 כטענת ליאת.
- 16 49. לעמדתו, גרסתו העובדתית התגלתה כמהימנה ואמינה.
- 17 50. הוא רכש באתר "חבר" את שובר הספא היקר ביותר, קיווה לקבל את שנרשם בשובר בשעת
18 חגיגת יום נישואיו ביום כיף, ובסופו של יום הותקף על-ידי ליאת בזלזול.
- 19 51. בהמשך כתב את סקירתו הצרכנית, כפי שחוה מדעתו האישית, בביקורת לגיטימית על גבי
20 פלטפורמה בה התובעים אפשרו להשאיר ביקורת מצד לקוחותיהם.
- 21 52. לטענת מומי, על ליאת הנטל להוכיח את קיום ותוכן הפרסום הראשון. ברם, מכלל העדויות
22 עלה כי לא הצליחה לעשות כן. כך טען, כי עדותה של אחראית הקבלה אינה אמינה, וכי עדות
23 התובעת עצמה העלתה סתירות שונות. כן טען מומי, כי התובעים נמנעו מלזמן עדים שהיו עדים
24 לפרסום הראשון והדבר פועל לחובתם.
- 25 53. אשר לפרסום השני בפייסבוק, הרי שבכתב התביעה, לטענת מומי, אין כל פירוט מהי עילת
26 התביעה ביחס לפרסום בשני, שכן התובעת העתיקה את כל הביקורת הן לכתב התביעה והן
27 לתצהירה. מכאן שהמילים המדויקות המהוות לשון הרע לשיטת התובעת, לא פורטו כראוי.
- 28 54. מומי הוסיף וטען ביחס למילים ספציפיות, אשר ליאת נקבה בהן במהלך חקירתה הנגדית,
29 והתייחסה אליהן, כאל המילים אשר יש בהן השמעת לשון הרע כלפיה, ואלו הן:
30 "לא יכול להיות שאת זורה מלח בעיני הלקוחות שלך" וכן, – "כוחנית וללא תודעת שירות".
- 31 55. מומי עומד על כך, כי מדובר במילים אשר ברור שיש בהן להביע דעה לגיטימית.
- 32 56. כמו-כן הוא טוען בהקשר למילים אלו, כי יש לדחות את התביעה לגביהם ביחס לתובעת 2, שכן
33 המילים מתייחסות לתובעת עצמה ולא למקום הספא עצמו.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 57. עוד טוען מומי, כי לא מדובר בלשון הרע, כהגדרתו בחוק, אולם גם אם יש במילים הללו כדי
2 להוות לשון הרע, הרי שמדובר בביקורת צרכנית נכונה ולגיטימית המוגנת בהגנות השונות
3 המצויות בחוק.
4 58. מומי מפרט, כי התובעת בחרה שלא להגיש תצהירי הפרכה מטעמה; כי עומדת לזכותו הגנת
5 "אמת בפרסום"; וכי בנוסף עומדת לו גם הגנת "תום הלב", המפורטת בסעיף 15 לחוק, ואף
6 החזקה הקבועה בסעיף 16 לחוק.
7 59. למען הזהירות בלבד, טוען מומי גם כנגד שיעור הפיצוי הנתבע והסעדים הנלווים אותם ביקשו
8 התובעים לחייבו: לעמדתו, ככל שייקבע כי יש לפסוק סכום כלשהו, הרי שעליו להיום נמוך
9 ביותר, שכן מדובר בביקורת בנושא צרכני, לגבי התובעת, ליאת, אשר אין לה שם טוב, והכל
10 שעה שהוא האמין בתוכן הפרסום.
11 60. בנוסף, לטענתו, התובעת הגיבה בפייסבוק לפרסום, ובכך נטלה ממנו את עיקר עוקצו.
12 61. כמו-כן מומי טוען, כי לא הייתה כל כוונת זדון בפרסום, ואילו דווקא ליאת היא זו שהכפישה
13 אותו, כשניסתה להציגו כאיש אלים שיש לפחד ממנו.
14 62. עוד טוען, כי אין לבית המשפט סמכות להורות על סעד של התנצלות, וככל שייקבע שישנו, הרי
15 שאין מקום להורות זאת במקרה דנן.
16 63. מומי אף התייחס לגובה ההוצאות שיש לקבוע בתיק זה, כאשר לעמדתו סכום התביעה הגבוה
17 שנתבע מחייב שלילתן, ואולי אף פסיקת הוצאות לדוגמא לטובתו.
18 64. עוד התייחס מומי לעובדה, כי היה צורך לקיים מספר דיוני הוכחות ולהגיש סיכומים בכתב.
19 65. כך לטעמו של מומי, יש גם הצדקה להטיל שכ"ט ראוי וריאלי לטובת מומי, עקב היקף התיק
20 שאינו פרופורציונלי כלל ועיקר לתוכנו.

מהלך ההתדיינות:

- 21 66. בדיון קדם משפט שהתקיים ביום 20.12.20, לא הצליחו הצדדים להגיע לעמק השווה.
22 67. משכך, הוריתי להם להגיש תצהירי עדות ראשית.
23 68. מטעם התובעת הוגשו תצהיריה של ליאת וכן של גבי' סיגל ניסן, אחראית הקבלה בספא (להלן:
24 "סיגל").
25 69. מטעם הנתבע הוגשו תצהיריהם של הנתבע ואשתו.
26 70. בסוף דיון ההוכחות ביום 9.5.22 הוברר, כי התובעת לא הצליחה לאתר את העדה סיגל, ולכן
27 המשך העדת העדים נדחה למועד אחר.
28 71. עוד נקבע, כי שאלת ההוצאות בגין התארכות ההליכים תקבע בתום ההליך.
29 72. לאחר דחיות מטעמים שונים, נשמעו ונחקרו שאר העדים מטעם הצדדים ביום 17.5.23.
30 73. הצדדים מסרו סיכומיהם בכתב.
31
32
33

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

74. כידוע, קיימים ארבעה שלבים בבחינתה של תביעה לפי חוק איסור לשון הרע:

(א) האם מדובר ב"פרסום";

(ב) האם הפרסום מהווה "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני קורא או שומע סביר;

(ג) האם הפרסום מוגן;

(ד) ואחרון: בהיעדר הגנה, בחינת הסעד המתאים לנפגע מהפרסום (ע"א 6903/12 Canwest

Global Communications Corp נ' אלי עזור (פורסם בנבו, 22.07.2015)).

75. לפיכך, אבחן תחילה האם אילו מהפרסומים עונים על הגדרת לשון הרע על פי סעיף 1 לחוק:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או

במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

76. בהקשר זה אזכיר, כי בחינת הביטוי או הביטויים שפורסמו על-ידי הנתבע מתבצעת על פי מבחן

אובייקטיבי ו"בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת" (ע"א 7380/06 דרור חטר-ישי

נ' מרדכי גילת (פורסם בנבו, 2.3.11)).

77. ככל שאמצא כי הביטויים בענייננו מהווים פרסום לשון הרע כנגד התובעים, אבחן האם יש

בדברים הללו שנאמרו, כדי להטיל חבות על הנתבע בגין פרסומם, בהתאם לחוק ולתכליתו,

שאם כן, הרי שזהו המקום לבחון אם עומדת לנתבע אחת או יותר מן ההגנות המנויות בסעיפים

14-15 לחוק.

78. רק אם אקבע כי הנתבע לא נהנה מהגנות החוק, אוכל לפנות ולדון בסעדים המבוקשים.

79. אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר ששמעתי את כלל עדויות הצדדים, שקלתי את

טענותיהם השונות ועיינתי בראיות שהובאו בפניי, אני בדעה כי יש לדחות את התביעה, הן ביחס

לאירוע הראשון שהתרחש במתחם הספא, והן ביחס לאירוע השני – הפרסום של הנתבע

בפלטפורמת הפייסבוק.

80. באופן כללי יאמר, כי לא מצאתי ליתן אמון רב בדברי התובעת או בדברי סיגל.

81. אזכיר, כי בתום ישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 9.5.22 הודיע ב"כ התובעים, כי לליאת נודע

כי סיגל "עזבה את הארץ לפני יומיים" (עמ' 9, ש' 4), וכי בערבו של אותו דיון הוגשה הודעת

ובה נמסר כי סיגל שוהה בחו"ל מזה כחודש ימים, בעקבות רילוקיישן של בעלה. ברם,

מחקירתה הנגדית של סיגל ביום 17.5.23, עלה כי היא עובדת אצל ליאת משנת 2018 (עמ' 7

לפרוט', ש' 15-19), ובחקירה חוזרת אישרה כי היא עובדת במקום 5 שנים (עמ' 12, ש' 3-4).

בית משפט השלום בקריות

ת"א 20-02-29209 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 סיגל לא מצאה לנכון לסייג את פרק הזמן בו שהתה בחו"ל, וכפי שנמסר לבית המשפט במהלך
2 הדיון הראשון.
- 3 **האירוע ראשון:**
4 **קיומה של לשון הרע:**
- 5 82. לאחר ששמעתי את העדויות של ליאת ושל סיגל, לא נותר לי אלא לקבוע, כי הן אינן קוהרנטיות,
6 ואף שותרות זו את זו, ביחס לדברים שנאמרו ע"י מומי בספא ביום 27.12.2019.
- 7 83. בסעיפים 14 ו-15 לתצהירה, ליאת תיארה את שהתרחש באותו המועד – תחילה "פרק את
8 תסכולו בצעקות וביטויים קשים", ובהם הביטויים הנחשבים לעמדתה כלשון הרע. בהמשך
9 טענה כי הרים את ידו כלפי מעלה. כיון שכך, חשה מאוימת ונכנסה מאחורי דלפק הקבלה, ואז
10 הדפיסה למומי את הזמנתו בכדי להראות לו איזה שובר רכש.
- 11 84. בעדותה מסרה כי פרק הזמן של כל האירוע – "זה עניין של דקות" (עמ' 4, ש' 12).
12 וכך תארה ליאת את האירוע –
- 13 "ת. היה גם זמן שהלכתי להדפיס לו כדי להוכיח לו שבעצם איך זה מופיע באתר שלנו והיה גם
14 זמן שהוא הלך הצידה כדי לנסות להוציא שיחה מוקלטת עם פקידת הקבלה. היה גם זמן שהוא
15 היה ללוקר וחזר. והיה גם סיטואציה שהוא הניף את היד אז הלכתי אחורה ונכנסתי לתוך
16 הקבלה." (שם, ש' 21-23).
- 17 משנשאלה איזה סדר אירועים הוא הסדר הנכון, שבה לדבוק באמור בתצהירה (שם, ש' 24 –
18 27).
- 19 (הדגשות בכלל הציטוטים המובאים לעיל ולהלך – אינן במקור – צ.כ.).
- 20 85. ליאת נשאלה אודות הבדלי הגרסאות של אמירת הנתבע בינה ובין סיגל, שכן סיגל הצהירה כי
21 נאמרו המילים "את שקרנית תחמנית. אתם מרמים אותנו.", ואילו לגרסת ליאת, צירוף מילים
22 זה לא נאמר.
- 23 86. כ"כ מסרה ליאת, כי מומי אמר גם "וזה לא הסוף", ואילו סיגל לא העידה על אמירה כזו.
24 87. חרף ההבדלים האמורים בגרסאות, עמדה ליאת על הנוסח האמור בסעיף 14 לתצהירה.
25 88. גם סיגל העידה ועומתה עם נוסח האמירה המיוחסת למומי, וכפי שמסרה בתצהירה בסעיף 11:
- 26 "ש. מומי דיבר בלשון רבים או יחיד?
27 ת. בלשון יחיד.
28 ש. אני אומר לך שהגרסה שלך שמומי דיבר בלשון יחיד אינה תואמת את הגרסה של
29 התובעת. את טוענת או מעידה שמומי דיבר בלשון יחיד,
30 ...
31 ש. לאחר שעורך דינך הסב תשומת ליבך לאמור בתצהירך, סעיף 11 לתצהירך מדויק?
32 ת. כן.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 ש. אני אומר לך שבגרסה של התובעת המלים "את שקרנית תחמנית" אינה מופיעה, האם
2 הגרסה שלך נכונה או של התובעת?
3 ת. הגרסה שלי נכונה כי אני שמעתי את זה.
4 ש. המלים היו אתם מרמים אותנו או אתם רימיתם אותנו?
5 ת. לא זוכרת. " (עמ' 8, ש' 17 – עמ' 9 ש' 10).
6 89. אשר לאותה הרמת יד שליאת ייחסה למומי ובעטיה ומתוך חששה ממנו, נכנסה אל מאחורי
7 שולחן הקבלה בספא, הרי שזו אינה מוזכרת כלל ועיקר בתצהירה של סיגל, חרף חשיבותה של
8 סיטואציה כזו בכל האירוע. רק לכשנשאלה "מדוע בתצהירך אין אזכור לדבר הזה כיוון שזה
9 לא קרה?" (עמ' 9, ש' 22), ענתה –
10 "ת. קרה. קרה בכניסה ליציאה שלו ליד המשקוף.
11 ש. לאור תשובתך כרגע את יודעת להסביר מדוע בתצהירך פרט שהוא כל כך דרמטי לא
12 מופיע, בתצהיר התובעת הפרט כן מופיע?
13 ת. לא נשאלתי, לא זכרתי.
14 ש. אני רוצה להתעקש על התשובה לא נשאלתי לא זכרתי. כשאת אומרת לא זכרתי לא
15 זכרת במועד חתימת התצהיר?
16 ת. הכוונה לא נשאלתי אז לא זכרתי לספר כל מה שקרה.
17 ש. אמרת לא נשאלתי לא זכרתי. כשהעדת לא זכרתי לא זכרת שהיתה הרמת יד בעת
18 חתימת התצהיר?
19 ת. לא זכרתי לספר גם את המקרה הזה.
20 ...
21 ש. כששאלתי אותך קודם האם את זוכרת היטב את הדברים השבת בחיוב, איך פרט
22 דרמטי לא זכרת כשחמת על התצהיר?
23 ת. כי לא נשאלתי. היו עוד דברים.
24 ש. כדי להבין את נושא הרמת היד, תדגימי לנו פיזית איך היתה הרמת היד.
25 **הערת בימ"ש:**
26 העדה מדגימה איך היתה הרמת היד לשיטתה.
27 **המשד:**
28 ש. הרמת היד היתה בתחילת האירוע או בסוף?
29 ת. אמצע האירוע. בהתחלה היו דיבורים. לפני שהוא יצא. " (עמ' 9, ש' 23 - עמ' 10, ש' 13)
30 90. עדותה של סיגל במהלך חקירתה החוזרת המשיכה להיות לא עקבית. תחילה טענה, כי מומי
31 פגש לראשונה את ליאת כשיצא מהטיפול (עמ' 13, ש' 21 – 22), אך בהמשך טענה –
32 " ש. האם הוא צעק גם עלייך או דיבר בצורה לא מכבדת?"

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

1 ת. לפני שהוא נכנס לטיפול כן, הוא אמר לי את לא יודעת על מה את מדברת זה שובר עם
 2 אמבט, אמרתי לו שאין בשובר אמבט הוא הרים את הקול ואז קראתי לליאת שתטפל
 3 בן.".
 4 91. מנגד מסר מומי גרסה העולה בקנה אחד עם האמור בתצהירו:

5 " ש. לפני שהסבירו לך שהשובר לא כולל אמבטיית שמנים למה לא אמרת שום דבר לא על
 6 הספא ולא על המתקנים? לא לפקידת הקבלה ולא לבעלת המקום?
 7 ת. זאת ההזדמנות שלי להגיד מה כשאני הגעתי למקום, אני ואשתי הגענו למקום באותו
 8 בוקר הצגתי את השובר, קיבלו אותנו קיבלנו חלוקים ונכנסנו לחדר המגש אף אחד לא
 9 דיבר מילה מאז שיצאנו מהמסג. בפעם הראשונה שפגשתי את בעלת המקום שטענה
 10 שלא מגיע אמבטיית שמנים. הסדר הכרונולוגי שבו מוצגים הדברים כאילו מישהו ניהל
 11 איתי איזה שיח בעת הגעתי הוא פשוט לא נכון." (עמ' 15, ש' 9-3).

ובהמשך מסר –

12 " ש. אחרי שהגעת למקום ואמרו לך שהשובר לא מכיל מה שהזמנת היא אמרה שקנית
 13 אולי שובר אחר. מתפתח עימות לא נעים בינך לפקידה או שקודם נכנס לספא?
 14 ת. לא היה שום עימות עם הפקידה יצאתי מחדר המסג, אשתי יצאה ראשונה ואני
 15 אחריה, כשיצאתי שמעתי שיח שמתנהל בקבלה עם אשתי. זו פעם ראשונה שבה
 16 פגשתי את בעלת המקום שטענה שלא מגיע לנו אמבט שמנים. ואז היא ניסתה
 17 להוציא מהאינטרנט עידן דור חדש בשוברים את השובר כפי שהוא מופיע שם ואז
 18 התחלנו לנהל שיח ואמרתי שלא יכול להיות שתוך כדי משחק משנים את חוקי
 19 המשחק. שוחחתי ערב לפני עם פקידת הקבלה שאיני זוכר את שמה ותיאמתי
 20 איתה את כל הפרטים, היא אמרה לי שהיא תוכל לתת לנו את אמבט השמנים
 21 אחרי המסג היא אמרה שיש תוספת כי זה יום שישי, נתתי כרטיס אשראי והכל
 22 היה הסגר. באותו בוקר לא נאמר דבר וחצי דבר על אמבט שמנים ורק כשיצאנו
 23 מהמסג הבנו את זה. מישהו פה טוען שלא מגיע לנו ובעקבות כל זה אמרתי לבעלת
 24 המקום שאני מוותר על אמבט השמנים ועל ארוחת בוקר לא באתי לריב עם אף
 25 אחד. והלכנו משם. אמרתי שבעלת הבית זורה חול בעיני הלקוחות שלה, שזה לא
 26 תקין לשנות את חוקי המשחק תוך כדי המשחק ואמרתי שאני מתכוון לא לעבור
 27 על סדר היום, במחשבה שלי אני אמרתי שאני אתבע את בעלת המקום." (שם, ש'
 28 17-31).

31 כמו כן, התייחס מומי לאמירות המיוחסות לו, והכחישן מכל וכל –

32 " ש. מדוע כינית את התובעת גנבת ורמאית?
 33

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 ת. אין לי מושג מאיפה הציטוטים האלה, אני לא אדם שמקלל ולא מתלהם ויורשה לי
2 להעיד על עצמי לאורך שנות שירותי הייתי קצין מצטיין יש לי תעודות שמעידות על כך
3 מטעם הרמטכ"ל ואני חניך למופת. שמתם את המילים האלה על הניירות אני לא עומד
4 מאחוריהם לא אמרתי שום דבר בסגנון, אמרתי כן שבעלת הבית זורה חול על הלקוחות
5 ואמרתי שאני לא מתכוון לעבור על סדר היום. " (עמ' 17, ש' 13 – 18).
- 6 92. מומי אף הצהיר, כי ליאת היא שהתלהמה ונהגה בו בזלזול, כאשר אמרה כלפיו וכלפי בת זוגו
7 בפני הנוכחים במקום כי "אתם אנשי "חבר" חושבים שמגיע לכם הכול זה לא עובד ככה" (סעיף
8 8 לתצהיר הנתבע). וכך הסביר לאותו עניין בעדותו –
9 "אני באתי לחגוג יום נישואין עם אשתי לא הייתי מצפה לשמוע כזה דבר ממקום שמכבד עצמו.
10 אנשי חבר הם נהדרים אנשי צבא. מה זה אמור להביע שאני משתייך לאוכלוסייה בעייתית."
11 (שם, ש' 29-30).
- 12 93. יש להוסיף כי גרסתה של סיגלית, אשת הנתבע, מחזקת את גרסתו של מומי.
13 94. כך מסרה סיגלית בעדותה, כי המפגש הראשון של ליאת היה עימה, כשיצאה מחדר המסאז'.
14 95. סיגלית ידעה לתאר כי הפקידה שקיבלה אותה ישבה ואילו ליאת עמדה (עמ' 19, ש' 18-21).
15 96. עוד מסרה סיגלית כי ליאת התלהמה, ותחילה פנתה אליה בטענה כי הדפיסה את השובר ולא
16 מגיע אמבט שמנים (שם, ש' 28-31).
- 17 97. וכך תיארה סיגלית את שהתרחש בספא באותו היום –
18 "לא זו התלהמות. רוב ההתלהמות היתה כלפי בעלי שהוא אמר לה מה זאת אמרת, למה לא
19 אמרת לנו מהבוקר. היא התחילה לצעוק. היו שם הרבה אנשים ואני זזתי אחורה כי אני עובדת
20 בנהריה ולא רציתי שיזהו אותי. הייתי בצד, מומי אמר לה למה את זורה חול בעיני הלקוחות
21 שלך והיא המשיכה לצעוק שלא מגיע לנו, אתם אנשי חבר חושבים שמגיע לכם הכל. מומי אמר
22 שהוא יכול להביא את התמליל של הפקידה ואז היא אמרה שגם היא מצלמת הכל, הוציאה
23 מצלמה מול הפנים ומומי אומר שלא בא לריב אלא לחגוג יום נישואין ולא רוצה לריב. כל הזמן
24 דיברה לאינו ברבים שלנו אנשי חבר חושבים שמגיע לנו הכל. אמרה את זה בצעקות, עומדת
25 ומרכינה את רוב הגוף קדימה. בית העסק הוא כזה שנכנסים, יש קבלה ופחות מחצי מטר מטר
26 יש מיטות טיפולים ופחות ממטר יש את אמבט הרחצה. הכל קרוב." (עמ' 19, ש' 33 – עמ' 20,
27 ש' 4).
- 28 98. סיגלית שבה ומסרה דברים דומים בהמשך עדותה –
29 "ת. אני מכירה את בעלי 30 שנה והוא איש של מו"מ ודיבורים. בחיים לא שמעתי אותו
30 מתלהם או צועק או מרים את קולו. הוא אמר דברים קשים, אמר למה את זורה חול
31 לעינינו ושהבטיחו ולא מקיימים. היא לא אהבה לשמוע והיא התלהמה. באיזה שלב
32 הבין שבא לחגוג יום נישואין ועוזב את המקום ומוותר על ארוחת הבוקר.
33 ש. התובעת שהתלהמה צעקה גם עליך?

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 ת. על לא, לא הייתי בפרונט. בעלי היה. היא דיברה ברבים – אתם.
2 ש. אם לא צעקה והייתם בפרונט, בטח שמעת אותה צועקת?
3 ת. זה מקום קטן.
4 ש. היא צעקה?
5 ת. הרימה את קולה, צעקה, דיברה בטונים צורמים.
6 ש. בעלך לא? דיבר בנימוס כל אותה עת?
7 ת. בעלי דיבר מתוך כעס. לא התלהם, לא אמר שום דבר שיכול להתפרש כהתלהמות."
8 (עמ' 21, ש' 15-26).
9 99. אף זאת, ליאת ייחסה למומי אמירות, אשר לטענתה נאמרו "מול כל הלקוחות והעובדים שהיו"
10 באותה העת בספא (סעיף 11 לתצהיר עדות ראשית של ליאת), אולם במהלך חקירתה הנגדית
11 התברר, כי "היחידה שהיתה עדה לכל הסיטואציה זו היתה סיגל" (עמ' 4, ש' 1).
12 100. כן הודתה ליאת, כי לא עשתה כל ניסיון לגבות תצהירים מעובדים אחרים בספא, אשר
13 תחילה טענה כי היו נוכחים במקום (ראו – עמ' 2, ש' 27-31):
14 "ש. תאשרי אם ביקשתם מהם תצהיר לגבי הגרסה שלהם לאירוע הראשון?
15 ת. לא." (עמ' 3, ש' 9-10).
16 101. כן שבה ליאת ואישרה בעדותה, שלא עשתה ניסיונות לגבות תצהירים מעובדים אחרים
17 שלטענתה היו במקום, ובכלל זאת מטפלת בשם יבגניה, מטפלת נוספת, וכן עוד עובדת בשם
18 אנה (עמ' 3, ש' 26-31).
19 102. סיגל הצהירה בהקשר זה, כי הוויכוח בין מומי וליאת התרחש "מול כל הלקוחות והעובדים
20 שהיו" (סעיף 11 לתצהיר עדות ראשית סיגל).
21 103. אך כשנשאלה לעניין זה בחקירתה הנגדית, העידה כי פרט אליה נכחו במקום – "היו עוד
22 שני זוגות שיצאו מטיפולים אין לי את השמות שלהם, ועוד עובדת שנכחה במקום מלצרית
23 קראו לה אתני." (עמ' 7, ש' 27-28).
24 104. בהמשך, שינתה סיגל את גרסתה וטענה, כי נכחו "אני אתני ומטפלות" (שם ש' 31), אך לא
25 יכולה הייתה לנקוב בשמות המטפלות או במספרן (שם, ש' 32 – עמ' 8, ש' 1-4).
26 105. המסקנה המתבקשת היא, כי התובעת נמנעה מלהביא עדים נוספים שיתכן שנכחו בספא
27 במועד קרות האירוע הראשון, ועדותם הייתה יכולת לסייע ולשפוך אור על שהתרחש.
28 106. ההלכה לעניין הימנעות זו של התובעת ידועה, והיא נזקפת לחובת בעל הדין הנמנע, אשר
29 לו היה מביא את הראיות הללו, היה בהן כדי להרע את מצבו (ראו למשל – יניב ואקי, דיני
30 ראיות (כרך א, 2020), עמ' 403, ע"א 3303/13 סימן טוב נ' סימן טוב תקשורת בע"מ (פורסם
31 בנבו, 29.12.15 ועוד).
32 107. הנה כי כן, עדותה של ליאת, על כי מומי אמר כלפי התובעים באירוע הראשון ביטויים אשר
33 עולים לכדי לשון הרע, נסמכת על עדותה של סיגל בלבד, וללא כל תימוכין נוספים.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

108. כאמור, משעה שמצאתי סתירות מהותיות בין עדויותיהן של ליאת וסיגל, העומדות בניגוד מוחלט לעדויותיהם של בני הזוג אלקובי, הרי שקיים קושי של ממש לקבל את גרסתה של ליאת כי מומי עשה בפועל שימוש בביטויים אותם הזכירה ואותם היא מייחסת לו כלשון הרע.
109. אין ספק בליבי, כי אכן התנהל דין ודברים בין ליאת למומי בספא, ויתכן אף כי דו השיח עלה לטונים צורמים, אולם ליאת לא הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה, ולהוכיח כי מומי כינה אותה בכינויים כגון: רמאים וגנבים, או כי הדברים שליאת טענה שנאמרו, אכן נאמרו בפועל על-ידי מומי, ובאופן בו טענה שנאמרו במועד האירוע הראשון.
110. למען הסר ספק ולמעלה מן הצורך, גם אם אבחן את האמירה הנטענת כאמירה שכן נאמרה, הרי שכבר נפסק בעבר, שלא כל אמרת גידופים וקללות עולות כדי לשון הרע.
- ראו –
- "לא אמרתי- ואינני אומר- כי גידופים, קללות והתרסות אינם עשויים לבוא בגדר לשון הרע. כבר נפסק, כי..... סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה, עלול לבזותו עד מאוד, ועל כן להוות משום 'לשון הרע'. עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל הנסיבות, יקיים עילת תביעה מכוח תוק איסור לשון הרע'. קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית'..... הגידוף של אתמול הוא שפת הרחוב של היום. סיווג הדיבור על פי סגנונו עשוי לייחד את חופש הביטוי למיטיבי הדיבור ולצחי הלשון לבדם. חופש הביטוי צריך שיהיה שמור גם לעלגי הלשון, שהם תכופות גם קשיי היום. שפתם אינה 'בעלת ערך פחות' כשם שחרות הביטוי היא עיוורת כלפי התוכן, כך אין היא נותנת דעתה לסגנון (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו, 12.11.06).
111. ובאשר למבחן לאורו יש לבחון את האמירות נקבע:
- " ... משמעותה של התבטאות אינה נגזרת אך ורק מפירושן המילולי או הבלשני המדויק של המילים שבהן נעשה שימוש. נסיבות חיצוניות הסובבות את הפרסום, ההקשר בו נאמרו הדברים – כל אלה, וכיוצא באלה, יש בהם כדי ללמד מהו, אל נכון, פירושו של הפרסום.... (שם).
- וכן –
- "כידוע, הקביעה כי פרסום מהווה הוצאת לשון הרע אינה נלמדת אך מן המילים הפוגעניות כעומדות לעצמן, בפני עצמן. היא נלמדת בראש ובראשונה ממכלול הנסיבות שסבבו את הפרסום. לא המילים לעצמן יוצרות את לשון הרע אלא הקונטקסט והנסיבות, המעניקים למסכת העובדות את עוצמתה, את צבעיה, את טעמה וריחה. לא לחינם נקבע טיבו הדיבתי של

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 הפרסום בהתאם למובנן הטבעי והרגיל של המילים, כמו גם על פי הקשר הדברים...." (רע"א)
- 2 2572/04 פריג' נ' "כל הזמן" ואח' (פורסם בנבו, 16.6.08).
- 3 112. בנסיבות אשר הובאו בפני אני סבור, כי גם אם נאמרו הדברים להם טוענת ליאת (וכאמור
- 4 לא מצאתי כי כך היה בפועל), הרי שאלה נאמרו בסערת רגשות, והם אינם עולים כדי לשון הרע.
- 5 (לעניין אמירות אשר אינן עולות כדי לשון הרע ראו, למשל: ת"א (חיפה) 58611-12-16 רומן נ'
- 6 גולדברג ואח' (פורסם בנבו, 7.9.18) או ע"א (נצרת) 5829-06-17 בהט נ' דגן (פורסם בנבו,
- 7 16.11.17) לעניין פרשנות הביטוי 'גנב', ככזה, שאינו עולה לכדי לשון הרע).
- 8 113. אוסיף עוד ואציין, כי גם בספרו של המלומד אורי שנהר, דיני לשון הרע (1997), בעמ' 132,
- 9 נכתב בהקשר זה –
- 10 "נראה, כי לצורך הכרעה בשאלה, האם מהווים דברי גידוף 'לשון הרע', ישקול בית המשפט לא
- 11 רק את הנורמות החברתיות במקום שבו נאמרו הדברים, אלא גם את נימת הדיבור, את הקול
- 12 ואת ההקשר שבהם נאמרו הדברים, **ואם יתברר שהדברים נאמרו ברוגז וכעס או תוך חילופי**
- 13 **עלבונות, ייטה בית המשפט שלא לראות בדברים 'לשון הרע' המקימה עילת תביעה על פי**
- 14 **החוק".**
- 15 114. בהקשר זה אזכיר, כי סיגל העידה בפניי שלא האמינה לדברי מומי, כי ליאת היא שקרנית
- 16 ותחמנית (עמ' 11, ש' 20-21), וברי כי ככל שנאמרו הדברים, הרי שאלו נאמרו תוך ויכוח,
- 17 ולסיגל, שנכחה במקום, לא היה ספק בזמן אמת, כי זהו הקשרם של הדברים, ואין ממש
- 18 בתוכנם בהקשר לפרשנותם המילולית הדווקנית.
- 19 115. לכך יוסף עוד, כי על פי עדויותיהם של מומי וסיגלית, ליאת היא זו שהרימה את קולה,
- 20 התלהמה והתייחסה להיותם חברי מועדון 'חבר', כאל מי שנוטים לחשוב שהכל מגיע להם.
- 21 116. סיכומי של חלק זה מביא אותנו לכלל מסקנה, כי הדברים אותם ייחסה התובעת לנתבע
- 22 באירוע הראשון, שהתרחש ביום 27.12.2019 בספא שבבעלותה, לא הוכחו על-ידה במאון
- 23 ההסתברויות הנדרש בהליך אזרחי, ואף אם היו מוכחים על-ידה ככאלה שאכן נאמרו, הרי
- 24 שהם אינם עולים כדי לשון הרע כמשמעו בחוק ובהקשר לנסיבות האירוע הראשון.

האירוע השני

- 25
- 26 117. לאחר שקראתי את הפרסום שכתב מומי בדף הפייסבוק של הספא, המענה של ליאת
- 27 ותשובתו של מומי, ושמעתי את עדויותיהם לעניין זה, לא מצאתי כי מדובר בפרסום אשר יש
- 28 בו משום לשון הרע כלל ועיקר.
- 29 118. השופט ריבלין כתב על הפרסום במרחב הווירטואלי –
- 30 "האינטרנט הוא "כיכר העיר" החדשה שהכול שותפים לה. המדיום החדש - המרחב הווירטואלי
- 31 - מצוי בכל ופתוח לכל. הכלים שהוא מציע, ובהם "חדרי השיח", הדואר האלקטרוני, הגלישה
- 32 על גלי הרשת העולמית ובתוך הרשתות החברתיות - מאפשרים קבלת מידע והעברתו, "האזנה"
- 33 לדעות של אחרים והשמעתן של דעות עצמיות. זהו אפוא אמצעי דמוקרטי מובהק, המקדם גם

בית משפט השלום בקריות

ת"א 20-02-29209 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 את עקרון השוויון ומציב מחסום בפני התערבות שלטונית ובפועל רגולטיבית בחופש הביטוי.
2 המקלדת זמינה לכל כותב, והקשה על "זנבו" של העכבר מובילה את הכתוב לקצווי הארץ.
3 הציבור איננו זקוק באותה מידה כבעבר לפלטפורמה שמעמידים לרשותו אחרים..." (רע"א
4 [4447/07 רמי מור נ' ברק אי. טי. סי \[1995\]](#) החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ, פ"ד סג(3)
5 (664).
6 119. ביחס לפרסום בפייסבוק קבע כבוד השופט עמית, כי הוא אינו חסין מתחולת איסור לשון
7 הרע:
8 "הטענה של המבקש כי זירת הפייסבוק פטורה מתחולת איסור לשון הרע, עד כדי חסינות לכל
9 מפרסם ולכל פרסום, היא גורפת ומרחיקת לכת לטעמי... גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם
10 הפסיקה הרווחת לפיה גם פרסומים במרשתת ובפייסבוק כפופים לאיסורי לשון הרע בשינויים
11 המחוייבים... מתן חסינות לפרסום בפייסבוק מפני איסור לשון הרע, משקפת גישה רומנטית-
12 משהו כלפי כיכר השוק הוירטואלית על ההמולה השוררת בה, ריחותיה וצבעיה. קבלת גישתו
13 של בא כוח המבקש לגבי זירת הפייסבוק משמעה התרה מוחלטת של הרסן, ובמקום שכיכר
14 השוק תוצף באלף פרחים של חופש הביטוי, עלול דווקא הניחוח הכבד של מי השופכין שעלו על
15 גדותיהם להשתלט על השיח. איסור לשון הרע, על מכלול החסינויות וההגנות שבו, תוך יישומו
16 המושכל והתאמתו לעידן המודרני – כולל ההתחשבות בטיב הפרסום ובזירת הפרסום בבחינת
17 "המדיום הוא המסר" – יש בו כדי לאזן בין מוכרי הפרחים בכיכר השוק לבין אחרים,
18 שמרכולתם גסה ודברי הבלע והכזב שלהם מבקשים למלא את החלל". (רע"א [1688/18 סרנה](#)
19 **נ' נתניהו** (פורסם בנבו, 15.4.18)).
20 120. עם זאת, הפסיקה לעניין האיזון המתבקש בין חופש הביטוי ובין הזכות לשם טוב ברחבי
21 המרשתת, מלמדת כי נקודת האיזון נוטה יותר לכיוונו של חופש הביטוי. ראו למשל: **ת"א**
22 **(חיפה) 39985-09-17 יאדגר נ' נגב** (פורסם בנבו, 21.7.20), והסקירה המשפטית הנזכרת שם.
23 121. עוד נקבע, כי הבעת דעה או תחושה אישית על אופן התנהלות עסק, היא ביקורת צרכנית
24 לגיטימית, וכך בעל עסק או נותן שירות יוכל לשפר את המוצר או את השירות, והכל כאשר
25 מדובר בביקורת עניינית ולא השתלחות פרועה.
26 "בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים עצמם לביקורת, גם שלילית,
27 ולעיתים אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים. לציבור זה, המשקיע את מיטב כספו ברכישת
28 מוצר או שירות, נתונה זכות מלאה להביע את דעתו על המוצר או השירות שרכש. בהבעת דעה
29 זו ייצא הציבור כולו נשכר: ציבור הצרכנים יידע לכלכל צעדיו בכל הנוגע לבית העסק או המוצר
30 והשירות הניתנים בו; ובעליו של בית העסק יוכל, על רקע הביקורת שהוטחה בו, לשפר את
31 המוצר או השירות שהוא נותן. אין צריך לומר, החירות להביע דעה ולמתוח ביקורת אין משמעה
32 זכות להשתלחות פרועה או ביקורת צרכנית שאינה תמת לב והוגנת, בכך לא ימצא ציבור
33 הצרכנים יודע יותר אודות המוצר או השירות הנדונים, ובעל העסק לא יוכל לדעת כיצד ישפר

בית משפט השלום בקריות

ת"א 20-02-29209 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

- 1 [5001-02-18 \(נצרת\) \(ע"א\)](#) את מרכולתו, כאשר הביקורת אינה עניינית כי אם משתלחת. " (ע"א (נצרת) 5001-02-18)
2 **פוגרבוני נ' חמו** (פורסם בנבו, 31.10.18).
3 122. אין ספק כי התובעים הינם נותני שירות. נכון למועדים הרלוונטיים לתביעה דנן, הספא
4 החזיק דף פייסבוק, ונתן אפשרות לקהל הרחב להביע ביקורת אודות השירות בו. כאשר עסק
5 חשוף לביקורת שכזו, הרי אין לצפות כי כלל הביקורות יהיו חיוביות.
6 123. לטעמי, הביקורת אשר כתב מומי בדף הפייסבוק של הספא הינה ביקורת מידתית, סבירה
7 והוגנת, שנכתבה באופן ענייני ובשפה נקייה, ביקורת שנכתבה לפי זכותו, שלא לומר חובתו
8 האזרחית, כצרכן שירותי הספא של התובעים.
9 124. מומי מתאר בפוסט שכתב בפייסבוק את שחוה, ואף מצא לנכון לכלול ביקורת חיובית על
10 טיפול העיסוי שקיבל.
11 125. בחקירתה הנגדית התבקשה ליאת להפנות למילים המדויקות אשר בגינן תבעה בגין
12 הפרסום השני, והיא הפנתה למילים המצויות למעשה בתשובה של מומי לתגובה שלה – "לא
13 יכול להיות שאת זורה מלח בעיני הלקוחות שלך" וכן "כוחנית וללא תודעת שירות" (עמ' 7, ש'
14 15-17).
15 126. בכל הכבוד – אין בצירוף מילים אלה דבר וחצי דבר אשר יש בו משום לשון הרע. וודאי
16 שאין במילים אלה לשון הרע בהקשר שבו נכתבו, כמענה לתגובה של ליאת, אשר מצאה לנכון
17 להמשיך ולנהל ויכוח עם מומי גם במסגרת דף הפייסבוק של הספא.
18 127. יתרה מזאת, ליאת הודתה במהלך חקירתה הנגדית, כי יש בין הביקורות על בית העסק
19 שלה עוד ביקורות שאינן חיוביות, וכי לא תבעה מבקרים אחרים בפייסבוק -
20 "יש. אני אומר לך שבביקורות וזה צורף לתצהירו של הנתבע, בביקורות על בית העסק שלך יש
21 ביקורות לא חיוביות. האם את מכירה את מה שאני אומר לך.
22 ת. כן. יש בית עסק שאין עליו ביקורות שליליות?
23 ש. האם תבעת מי מהמבקרים האחרים בפייסבוק?
24 ת. לא.
25 ש. מדוע לא? מה שהם כתבו זה נכון?
26 ת. לא.
27 ש. אז למה לא תבעת?
28 ת. כי זה לא היה אירוע יחידי עם מר אלקובי בניגוד לאחרים. " (עמ' 25, ש' 25-33).
29 128. אציין, כי לא מצאתי בדבריה הסבר משכנע להגשת התובענה כנגד מומי דווקא.
30 129. הדברים שכתב מומי, הן בביקורת והן בתשובתו לליאת, אינם שונים במאום מדברי
31 ביקורת אחרים שנכתבו אודות הספא והתובעת ברחבי המרשתת, וכפי שהציג מומי בנספח 3
32 לתצהירו.
33 לשם ההמחשה, להלן שתיים משלל הביקורות שצורפו לתצהיר –

בית משפט השלום בקריות

ת"א 20-02-29209 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

ביקרתי אצלכם בספא עם משפחתי
שילמתי על מסאז' אקסטרא.
הביאו מסאז'יסטית חולה השתעלה עלי כל המסאז' (לא
כיסתה את פיה).
בנוסף המקלחות עם עובש
האוכל לא טרי
בקיצור יצאנו מאוד מאוכזבים.
פניתי אליכם בפרטי להתייחסות בצורה מוכבדת וחסמתם
אותי...
חבל שזה היחס שלכם.

1

מקום עם פוטנציאל, שירות גרוע
"בעלת המקום במקום לתקן ולהשתדל
מתווכחת. בשביל יום כיף בינוני מינוס, אווירה בחדרי
העיסוי גרועה. ביקשתי ממעסה עיסוי קצת חזק
אמרה שהייתי צריכה להזמין עיסוי רקמות
עמוק. שירות על הפנים. עושה רושם שבעלת המקום
כנראה רוויה מביקורת ולכן לא טורחת להתייחס
אליה"

2

3

130. לאור הדברים האלה, לא מצאתי הצורך להידרש ולבחון האם חלות על דברי הביקורת של מומי מי מההגנות הקיימות בחוק, ובכלל זאת, הגנת אמת הפרסום (סעיף 14 לחוק) והגנת תום הלב (סעיף 15 לחוק), אם כי, על פניו, ולאור שלל הביקורות שהוצגו בפני מתוך דף הפייסבוק של הספא, נראה כי למצער הגנת תום הלב (סעיפים 15(4) ביחד עם סעיף 16(א) לחוק), חוסה על הפרסום בפייסבוק.

8

131. עוד אוסיף ואציין, כי אין רלוונטיות לטענות התובעת, כי היה על מומי לבצע כפי בקשתה בדיקה לעניין סוג השובר, שהרי עיקר ההתרעמות של מומי היא אודות דרך ההתנהלות של ליאת מולו, וכפי שאף ציין בתשובתו לתגובת ליאת – "אילו רק היית מגלה מעט יותר אמפתיה היינו מסדרים את זה...".

12

132. מכאן – כי גם במסגרת האירוע השני אין כל אמירה העולה כדי לשון הרע.

13

133. **סיכומם של דברים** – דבריו של מומי בשני האירועים אינם עולים כדי לשון הרע, ומשכך יש לדחות את התביעה כולה.

15

134. נוכח התוצאה אליה הגעתי, וכן לאור התנהלות התובעים אשר הביאה להתארכות ההליכים שלא לצורך, אני קובע כי התובעים יישאו בהוצאות ההליך.

17

135. הנתבע ימציא, עד ליום 6.03.24, העתק הסכם שכר הטרחה וחשבוניות שכר הטרחה ששולמו.

18

19

20

21

בית משפט השלום בקריות

ת"א 29209-02-20 מגור ואח' נ' אלקובי

תיק חיצוני:

מזכירות – למעקב.

1

2

3

4

ניתן היום, י"ט אדר א' תשפ"ד, 28 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

5

6

צבי כוחן, שופט

